

گفت وگو با ۲ بازیگر جوان مشه‌دی حاضر در چهل و دومین دوره جشنواره فیلم فجر

تمرین درس بازیگری با کارگردانان نام آشنا

شکیبا افخمی راد

گفت وگو

امسال در جشنواره فیلم فجر علاوه بر هنرمندان شناخته شده مشه‌دی، دو بازیگر جوان شهرمان نیز حضور دارند؛ جواد خواجوی و سینا رازقی که هر دو تئاتر را زیر نظر جواد رحیم زاده شروع کردند و هر دو نیز با حضور در سریال «نوروز‌نگی» به کارگردانی علی مسعودی به مخاطبان و اهالی سینما و تلویزیون معرفی شدند. این دو بازیگر در اولین تجربه حضورشان در جشنواره فیلم فجر با بازیگران و کارگردانان شناخته شده و نام‌آشنایی همکاری کرده‌اند که می‌تواند تعیین‌کننده ادامه مسیرشان در سینما و تلویزیون ایران باشند. به بهانه بازی جواد خواجوی در فیلم «آغوش باز» و سینا رازقی در فیلم «نبودنت» با این دو هنرمند گفت وگویی کرده‌ایم که در ادامه پیش روی شماست.

● حضور در فیلمی احساسی

جواد خواجوی که تجربه بازی در سریال های «نوروز رنگی»، «آفتاب پرست»، «محرمانه»، «سرباز» و «باغی» را در کارنامه دارد، در اولین حضورش بر پرده سینما با بهروز شعبیی، سینماگر مشه‌دی، همکاری کرده و در فیلم «آغوش باز» به ایفای نقش پرداخته است. او از پیشنهاد بازی در این فیلم به عنوان اولین و جذاب ترین پیشنهادی که در عرصه بازیگری سینما داشته است، یاد می‌کند و می‌گوید: من ابتدا فکر می‌کردم آقای شعبیی نقش کوچک‌تری را برایم در نظر گرفته است. اما پس از صحبت هایمان متوجه شدم قرار است نقش «محسن» را ایفا کنم که به نسبت پررنگ است؛ شخصیتی که برای پیشرفت دست به هرکاری می‌زند. البته این را باید بگویم که آقای شعبیی هر نقشی را به من پیشنهاد می‌داد، بی شک خواجوی با اشاره به رفاقتی که

به واسطه همشهری بودنشان با بهروز شعبیی دارد، بیان می‌کند، ما برای نحوه ایفای نقش گپی زدیم و سعی کردم همان صحبت‌ها را اجرایی کنم. خدا را شکر نتیجه اش هم بد نشد و مردمی که کار را تماشا کردند، شخصیت محسن را دوست داشتند. این بازیگر یادآور می‌شود: زمانی که می‌خواهم کار تصویری انجام دهم، ترسی در وجود دارم. چون همیشه گروهی هستند که بدون تحقیق درباره آدم‌ها، فقط با نگاهی سطحی می‌گویند طرف یک صفحه در اینستاگرام داشته و حالا بازیگر شده است. با وجود این، من همواره سعی کرده‌ام کارم را به نحوی انجام دهم تا بتوانم نظر این گروه را تغییر دهم. خواجوی در ادامه درباره ژانر فیلم جدید شعبیی نیز توضیح می‌دهد: این فیلم در ژانر کمدی و درام ساخته شده است. البته بخش درامش شاید کمی پررنگ‌تر باشد. به نظر خود من «آغوش باز» فیلمی احساسی است. چون در هر لحظه احساسات مخاطب را درگیر می‌کند. او «آغوش باز» را اثری متفاوت در کارنامه شعبیی می‌داند و یادآور می‌شود: بسیار خرسندم که اولین فیلم سینمایی ام را با بهروز شعبیی، یکی از کارگردان خوب سینمای ایران، کار کردم؛ کارگردانی شریف، با اخلاق، حرفه‌ای و مهربان که همه از کارکردن با او لذت می‌برند.

این هنرمند درباره پیش‌بینی‌اش درباره استقبال مردم از فیلم «آغوش باز» در اکران‌های عمومی می‌گوید: فکر می‌کنم استقبال خوبی از این فیلم صورت بگیرد. چون نه کمدی محض محسوب می‌شود و نه یک اجتماعی تلخ، «آغوش باز» اثری شیرین، جذاب و احساسی است

که هرکسی می‌تواند با آن ارتباط برقرار کند.

خواجوی که بیشتر به واسطه حضورش در سریال «نوروز‌نگی» در میان مخاطبان آثار تصویری شناخته می‌شود، درباره تأثیر این سریال در مسیر بازیگری او و دیگر بازیگران این مجموعه بیان می‌کند: آن سریال برای من و دوستانم بسیار جذاب بود و بی‌شک تأثیر بسزایی در مسیر بازیگری همه ما داشت. چون پروژه‌ای بود که دیده شد و مردم دوستش داشتند. او همچنین از بازی خود در دو سریال‌های جدید «فراری» و «پشت پرده» خبر می‌دهد که قرار است به زودی روی آنتن تلویزیون بروند.

● فیلمی با محوریت مهاجرت

سینا رازقی در اولین تجربه حضورش در سینما جلو دوربین کاوه سجاد حسینی رفته و در فیلم «نبودنت» به ایفای نقش پرداخته است؛ آقای سجادی و گروه‌شان دنبال فردی می‌گشتند که با موسیقی رپ آشنا باشد و بتواند رپ بخواند. من هم به واسطه فعالیت‌های شخصی که در این زمینه از موسیقی داشتم، از طریق جواد خواجوی به گروه معرفی شدم و خوشبختانه پس از خواندن فیلم نامه و تمرین آواز برای حضور در فیلم «نبودنت» انتخاب شدم،

او درباره فضای فیلم «نبودنت» نیز توضیح می‌دهد: این فیلم خیلی واضح و بی‌پرده به موضوع مهاجرت می‌پردازد؛ موضوعی جذاب که به یکی از دغدغه‌های جدی جامعه امروز ما تبدیل شده است. علاوه بر خط اصلی، یکی از جذابیت‌های دیگر سریال برای خود من،

جواد خواجوی در اکران مردمی فیلم «آغوش باز»:

امیدوارم همه فیلم‌ها در مشهد نمایش داده شود

افخمی راد- بیست و یکمین دوره جشنواره فیلم فجر مشهد در سینما هویزه با اکران فیلم «آغوش باز» به کارگردانی بهروز شعبیی آغاز شد؛ فیلمی که توانست مخاطبان زیادی را به سالن شماره یک سینما هویزه بکشاند؛ هر چند همه آن‌ها را راضی نکرد. برخی مخاطبان معتقد بودند که «آغوش باز» فیلمی خانوادگی، احساسی و آرام بوده و توانسته است نظر آن‌ها را جلب کند و برخی دیگر نیز بر این باور بودند که فیلم قصه‌ای ضعیف را روایت کرده است و آن‌ها با توجه به سابقه شعبیی انتظار تماشای فیلم قوی‌تری داشته‌اند. در این اکران جواد خواجوی، هنرمند مشه‌دی و یکی از بازیگران فیلم سینمایی «آغوش باز»، هم حضور داشت. او ضمن گرفتن عکس با علاقه‌مندان، پس از نمایش فیلم در سالن شماره یک سینما هویزه حاضر شد و از استقبال مردم و اینکه فیلم «آغوش باز» را برای تماشا انتخاب کرده‌اند، قدردانی کرد. خواجوی همچنین یادآور شد: قشنگ‌ترین

در دومین روز از بیست و یکمین جشنواره فیلم فجر مشهد چه گذشت؟

نمای باز استقبال مردم در سکانس دوم

نگار محمد حسینی

جشنواره فجر معطوف شده و بسیار خوب است که ما در مشهد و دیگر شهرستان‌ها هم زمان با این برنامه پیش برویم.

این کارشناس سینما با انتقاد از اکران نشدن برخی فیلم در سینما آفریقا که سینمای اهالی رسانه است، گفت: در پرس و جویی که کردیم، بیان شد فیلم‌هایی که در سینما رسانه اکران نمی‌شوند، در روزی دیگر اکران خواهند شد. امیدواریم این اتفاق رخ دهد. زیرا ما دوست داریم همه فیلم‌هایی را که به مشهد آمده‌اند، ببینیم؛ به خصوص اهالی رسانه که در اولویت قرار دارند.

● فرصتی مناسب برای حضور منتقدان و اصحاب رسانه

امید طاهری، فیلم‌نامه‌نویس حاضر در جشنواره

دغدغه‌های کاراکترم (عادل) درباره موسیقی رپ بود و به نظر به این نوع از موسیقی هم به خوبی در فیلم پرداخته شده است.

این بازیگر با اشاره به تجربه خوبی که در همکاری با کاوه سجاد حسینی پشت سرگذاشته است، بیان می‌کند: آقای سجادی کارگردانی است که بسیار با بازیگرانش تعامل و معاشرت می‌کند و تلاش دارد خودش و بازیگر با هم به یگانگی در اجرا برسند. برای من تجربه همکاری با این کارگردان حرفه‌ای خیلی لذت بخش بود و از او و دیگر عوامل گروه بسیار یاد گرفتم.

او ادامه می‌دهد: «نبودنت» تجربه اول من در سینما و بازی در مقابل بازیگران بزرگ محسوب می‌شود. از این رو ابتدا استرس زیادی داشتم، ولی همه بازیگران از جمله سحر دولتشاهی، آزاده صمدی و امیر آقا‌یی در تمرین‌ها به من بسیار کمک کردند و باعث شدند استرسم کمتر شود و بتوانم با اعتماد به نفس بیشتری جلو دوربین بروم. درواقع می‌توانم بگویم حضور در فیلم «نبودنت» برای من یک دوره بازیگری بود و در هر لحظه می‌توانستم چیز جدیدی یاد بگیرم. رازقی درباره چالش‌هایی که در ایفای نقش «عادل» با آن روبه‌رو شده است، نیز بیان می‌کند: از روز اولی که من برای حضور در فیلم «نبودنت» انتخاب شدم، قرار شد با توجه به تجربه‌ای که در زمینه موسیقی رپ دارم، شعرهایی را که می‌خواهم اجرا کنم، خودم بنویسم. همین موضوع یکی از چالش‌های من در روند پیش تولید و تولید کار بود. یعنی من هم زمان هم‌دگریر نوشتن شعرهای رپ و هم‌دگریر بازی شدم. البته این اتفاق برایم جذاب هم بود. چون خوانندگی و نوشتن رپ را به صورت جدی تجربه نکرده بودم.

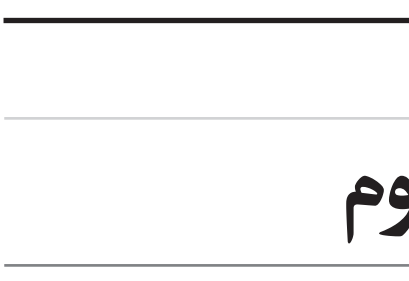
این بازیگر ابراز امیدواری می‌کند که اتفاقات خوبی برای فیلم «نبودنت» در جشنواره رخ دهد و زحمات گروه‌شان دیده شود. رازقی در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره تأثیر بازی در سریال «نوروز رنگی» بر مسیر حرفه‌ای‌اش می‌گوید: «نوروز رنگی» اولین سریالی بود که من به صورت حرفه‌ای کار کردم؛ سریالی که با توجه به دریافت بازخوردهای خوب در زمان پیش، به کارنامه خوبی برایم تبدیل شد و تجربه حضور در این مجموعه بسیار در پروژه «نبودنت» به من کمک کرد.

او که از زمان دانشجویی به تهران مهاجرت کرده است، درباره تجربه‌های بازیگری‌اش در مشهد نیز توضیح می‌دهد: من از حدود یازده سالگی تئاتر را در مشهد با استاد سید جواد رحیم زاده شروع کردم و سپس از طریق او وارد دنیای حرفه‌ای تئاتر شدم. به جرئت می‌توانم بگویم الفبای این کار را از سید جواد رحیم زاده به من آموخته است.

این بازیگر همچنین با اشاره به علاقه‌اش به بازی در تئاتر، بیان می‌کند: از آنجا که من کارم را با تئاتر شروع کردم، شوق زیادی به این رشته دارم و هیچ وقت نمی‌توانم صحنه تئاتر را رها و فقط در دنیا تصویر کار کنم.

رازقی ادامه می‌دهد: حدود یک سال ونیم از آخرین کار تئاترم گذشته و دلم برای صحنه خیلی تنگ شده است و مشتاقم که دوباره تئاتر کار کنم.

او این روزها نیز در حال بازی در سریال «بدل» به کارگردانی علی مسعودی است که به احتمال زیاد در نوروز ۱۴۰۳ روی آنتن تلویزیون می‌رود.

فیلم فجر مشهد، در گفت‌گو با خبرنگار شهرآرا بیان کرد: جشنواره فیلم فجر فضای بسیار خوبی برای حضور علاقه‌مندان و اهالی رسانه در کنار یکدیگر فراهم کرده است تا درباره کیفیت جشنواره و فیلم‌ها به گفت‌گو و نقد و بررسی بپردازند.

وی ادامه داد: امیدواریم فیلم‌هایی که در جدول اکران سینما رسانه وجود دارند، به زودی اکران شوند و ما از تماشای آن‌ها جا نمانیم. برخی فیلم‌های حاضر در جشنواره ضعیف بودند. روایت مناسبی در فیلم نامه آن‌ها وجود نداشت و بیشتر مدیون بازی خوب بازیگران بودند. برخی آثار نیز از کشش داستانی و شخصیت‌های قوی برخوردار نبودند تا بتوانند مخاطب را به سمت تماشای ادامه فیلم بکشانند.

طاهری با اشاره به اینکه مشهد علاقه‌مندان و مخاطبان زیادی دارد و باید فیلم‌های بیشتری را برای اکران به این شهر بیاورند، یادآور شد: امیدواریم در روزهای آینده جلسات نقد و بررسی شکل بگیرد تا بتوانیم در این باره به تبادل نظر بپردازیم. این فیلم‌نامه‌نویس کیفیت برگزاری جشنواره پارسال در سینما هویزه را از لحاظ فنی و اجرایی بهتر دانست و گفت: سینما آفریقا فضای کافی برای حضور اصحاب رسانه ندارد و از نظر زمان بندی کمی ضعیف عمل کرده است. ما وقتی وارد سینما آفریقا شدیم، فکر نمی‌کردیم وارد یک سینمای جشنواره‌ای شده‌ایم. امیدواریم این موضوع در روزهای آینده بهتر شود و اکنون بسیار زود است که بخواهیم درباره جشنواره به طور کلی نظر بدهیم.

مرثیه کاروان عاشورا

درباره فیلم «شور عاشقی» ساخته داریوش یاری

محمد عنبرسوز

یکی از فیلم‌های متفاوت چهل و دومین دوره جشنواره فیلم فجر «شور عاشقی»، ساخته داریوش یاری، است که اثری در گونه تاریخی و مذهبی به شمار می‌رود؛ شکلی از فیلم‌سازی که در ایران، مشخصاً درباره وقایع عاشورا، همواره مورد توجه بوده است و می‌تواند نوعی منحصربه‌فرد از فیلم بومی محسوب شود. «شور عاشقی» اثری در حاشیه واقعه عاشوراست که به داستانی در مسیر کاروان اهل بیت امام حسین^(ع) به سمت کوفه می‌پردازد و از جهت تمرکزش بر یکی از فرازهای کمتر توجه شده از فرهنگ عاشورایی، تا حدی یادآور فیلم تکرارنشدنی «روز واقعه» است. مهم‌ترین نقطه قوت این فیلم، روایت متمایز آن به شمار می‌رود که به نوعی شبیه روایت اپیزودیک است. درواقع، روایت قصه به شکل منزل به منزل یا پابادی به پابادی طراحی شده است و مخاطب در هر منزل شخصیت تازه‌ای را می‌بیند و نقل واقعه عاشورا را از نگاهی متفاوت درک می‌کند.

با این حال، ضعف بزرگ فیلم نامه این اثر مربوط می‌شود به نحوه نگارش دیالوگ‌ها که کاملاً از ادبیات فاخر و اثرگذاری‌ای که بیشتر در آثار کارگردانی همچون داوود میرباقری می‌بینیم، دور است. هم‌نریشن‌هایی که از زبان شخصیت اصلی روایت می‌شوند و هم شکل دیالوگ‌هایی که بین کاراکترها رد و بدل می‌شود، نشان می‌دهند که فیلم نامه این اثر با شتاب زدگی و دقت کم به رشته تحریر درآمده است و از ادبیات فاخر فاصله دارد.

تیم بازیگران «شور عاشقی» بسیار متوسط است و جای خالی یکی دو بازیگر کارکنده و حتی ستاره در آن به چشم می‌خورد. شهره موسوی بازیگر اصلی این فیلم است که چهره شناخته شده‌ای در عرصه هنرپیشگی نیست و اجرای متوسطی دارد. مهدی در نقش پرداز نیز بازیگری است که پس از درخشش در «ماجرای نیمروز»، فیلم به فیلم ضعیف‌تر شده است و در اینجا هم نمی‌تواند چهره عبدالرحمان را به خوبی پرداخت کند. دیگر بازیگران شناخته شده این اثر، از سیامک صفری و پیام احمدی نیا گرفته تا علیرضا استادی و نادر فلاح، همگی بازیگران پرکار و کم‌دقت سریال‌ها و فیلم‌های متوسط سال‌های گذشته بوده‌اند که هیچ‌کدام نمی‌توانند درخشش درخور توجهی را رقم بزنند.

«شور عاشقی» از منظر کارگردانی و استاندارد‌های بصری، بالاتر از سطح آثار مناسبیتی تلویزیون است، اما از لحاظ روایت، ادبیات، ریتم، طرافت در قاب بندی و حتی برخی مؤلفه‌های فنی، در حد و اندازه‌های محصولات مهم سینمایی و حتی تلویزیونی مرتبط با واقعه عاشورا نیست. این فیلم چند گام عقب‌تر از آثاری مانند «رستاخیز» و «روز واقعه» در سینما و حتی سریال‌هایی مثل «مختارنامه» و «معصومیت از دست رفته» در تلویزیون است.

مدعی پایین جدولی

نگاهی به فیلم «نبودنت» اثر کاوه سجادی حسینی

عنبرسوز

اولین فیلم جشنواره فیلم فجر مشهد که در سینمای اصحاب رسانه به نمایش درآمد، «نبودنت» نام داشت. «نبودنت» مهم‌ترین فیلم کاوه سجادی حسینی به عنوان کارگردان تا به امروز است که از لحاظ تیم بازیگران، اثری پرستاره و کنجکاوی برانگیز به شمار می‌رود. سحر دولتشاهی، امیر آقا‌یی و آزاده صمدی بازیگران اصلی این فیلم هستند و همگی برای به‌نمرنشدانن نقش‌های خود تلاش زیادی می‌کنند. علاوه بر آن‌ها، علیرضا ثانی‌رفا، رضا بهبودی و فرید سجادی حسینی هم نقش‌های به نسبت کوتاه اما مهمی را در این فیلم بر عهده دارند. با این همه، تقسیم نقش‌ها در «نبودنت» از دلایل مهم ناموفق بودن فیلم است. آزاده صمدی در کلیشه‌ای تکراری ظاهر شده است و سحر دولتشاهی نیز یک بار دیگر در نقش زن رنجور، وفادار و فدakar قرار می‌گیرد که نمی‌تواند برای بازیگری که فیلم «خط فرضی» را در جشنواره سه سال قبل داشته است، انتخاب مناسبی باشد.

شکل فیلم‌برداری و نورپردازی «نبودنت» به نحوی طراحی و اجرا شده است که می‌تواند بسیاری از منتقدان و حتی مخاطبان را عصبانی کند. حرکت‌های آفتی و بادبزین‌گونه دوربین در بیشتر پلان‌هایک منطق به شدت خودنمایانه و تصنعی به نظر می‌رسد. این خصایل بصری که گاهی ممکن است مناسب آثار گروه هنر و تجربه باشند، وقتی با قصه‌ای مولدراماتیک و پرسوزوگذاذ ترکیب می‌شوند، اثری ابتر و ناخوشایند را می‌سازند که در روایت و ریتم بسیار شکننده است. کاوی سجادی حسینی در ساختن فیلم «نبودنت» تأثیر انکارناپذیری از سینمای اصغر فرهادی پذیرفته است. اما نا‌تایسیم با قافا بهترین آثار فرهادی را با ژانر فلاکت تلفیق می‌کند و درنهایت به یک پایان بندی کاملاً پیش‌بینی‌شدنی و بالیوودی می‌رسد. قصه فیلم با جست و جوی کمی شده آغاز می‌شود و قرار بر این است که با دقت و طرافت این عملیات کشف حقیقت به بازشدن گره‌های دراماتیک و حصول نتیجه منجر شود. اما فیلم نامه با نهایت سستی به رشته تحریر درآمده است و از دقت و طرافت کافی برخوردار نیست. چندین سکانس از «نبودنت» می‌توانند در تدوین دوباره حذف شوند و بسیاری پلان‌های بی‌کارکرد نیز وجود دارد که نمایش آن‌ها از همان ثانیه اول شروع می‌شود. تفاوت میان فیلم‌ساز جاه‌طلب و فیلم‌ساز خودپسند در این است که اولی به اندازه انتظاراتش تلاش می‌کند و دومی دستاوردهای خود را در حد آرزوهایش بزرگ جلوه می‌دهد. این حکایت‌فیلمی است که خودش را بیش از حد جدی گرفته است و قصه نحیفش را به جای یک درام پرتعلیق و موشکافانه به مخاطب تحمیل می‌کند، درحالی‌که حتی نمی‌تواند بر مخاطبش اثر دفعی و احساسی بگذارد.